

KOMUNIKAT PRASOWY nr 183/24

Luksemburg, 22 października 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-652/22 | Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret

Wykonawcy z państw trzecich, które nie zawarły z Unią umowy międzynarodowej dotyczącej zamówień publicznych, nie mogą powoływać się na zasadę równego traktowania w tej dziedzinie

W braku umowy międzynarodowej w dziedzinie zamówień publicznych między Unią Europejską a państwem trzecim wykonawcy z tego państwa trzeciego nie mogą powoływać się na przepisy właściwej w tym zakresie dyrektywy¹, aby domagać się udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w Unii Europejskiej na równych zasadach z oferentami z państw członkowskich lub z państw trzecich związanych taką umową. Ponadto, zważywszy na wyłączną kompetencję Unii w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, organy krajowe nie są upoważnione do stosowania do wykonawców z państw trzecich, które nie zawarły takiej umowy z Unią, przepisów krajowych transponujących przepisy zawarte w tej dyrektywie.

Chorwacki podmiot zamawiający wszczął postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na budowę obiektów infrastruktury kolejowej łączącej dwie położone w Chorwacji miejscowości. Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret (Kolin), spółka z siedzibą w Turcji, zakwestionowała zgodność z prawem decyzji o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi. W ramach postępowania sądowego właściwy sąd krajowy zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o sprecyzowanie okoliczności, w których po upływie terminu do złożenia ofert instytucje zamawiające mogą, na mocy dyrektywy właściwej w sprawie zamówień publicznych, zwrócić się do oferentów o poprawki lub wyjaśnienia dotyczące ich pierwotnej oferty.

Trybunał orzekł w przedmiocie dopuszczalności przedłożonego mu wniosku.

Wskazał, że Unia jest związana z niektórymi państwami trzecimi umowami międzynarodowymi, w szczególności porozumieniem Światowej Organizacji Handlu w sprawie zamówień rządowych (GPA), które gwarantują na zasadach wzajemności i równości dostęp wykonawców do zamówień publicznych. Zgodnie z dyrektywą mającą zastosowanie do rozpatrywanego w niniejszej sprawie zamówienia publicznego podmioty zamawiające z państw członkowskich powinny zatem przyznać wykonawcom z państw trzecich, które są stronami takiej umowy, traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie przyznane wykonawcom z Unii. Wykonawcy z tych państw trzecich mogą powoływać się na przepisy tej dyrektywy.

Natomiast **wykonawcy z państw trzecich, które – tak jak Turcja – nie zawarły takiej umowy międzynarodowej z Unią**, nie mogą uczestniczyć w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w Unii, domagając się równego traktowania w porównaniu z oferentami z państw członkowskich lub państw trzecich związanych taką umową. **Nie mogą także powoływać się na przepisy dyrektywy właściwej w sprawie zamówień publicznych w celu zakwestionowania decyzji o udzieleniu danego zamówienia.**

Trybunał uznał, że kwestia dostępu wykonawców z państw trzecich do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w państwach członkowskich należy do dziedziny, w której **Unia posiada wyłączną kompetencję**. Dlatego też, w odniesieniu do tego dostępu, państwa członkowskie nie są upoważnione do stanowienia prawa lub przyjmowania prawnie wiążących aktów generalnych, również wtedy, gdy Unia nie przyjęła aktów mających

zastosowanie w tej dziedzinie.

W braku takiego aktu do podmiotu zamawiającego należy dokonanie oceny, w każdym przypadku oddzielnie, czy do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego należy dopuścić wykonawców z państwa trzeciego, które nie zawarło z Unią umowy międzynarodowej w dziedzinie zamówień publicznych. Jeżeli zaś taki wykonawca zakwestionuje przebieg postępowania, jego środek odwoławczy może być badany wyłącznie w świetle prawa krajowego, a nie prawa Unii.

Trybunał orzekł, że **organy krajowe nie mogą wymagać od instytucji zamawiających, aby stosowały do wykonawców z państw trzecich, które nie zawarły umowy międzynarodowej z Unią, przepisy krajowe transponujące przepisy zawarte w dyrektywie w sprawie zamówień publicznych.**

W konsekwencji Trybunał stwierdził **niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny [tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE](#) z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE.